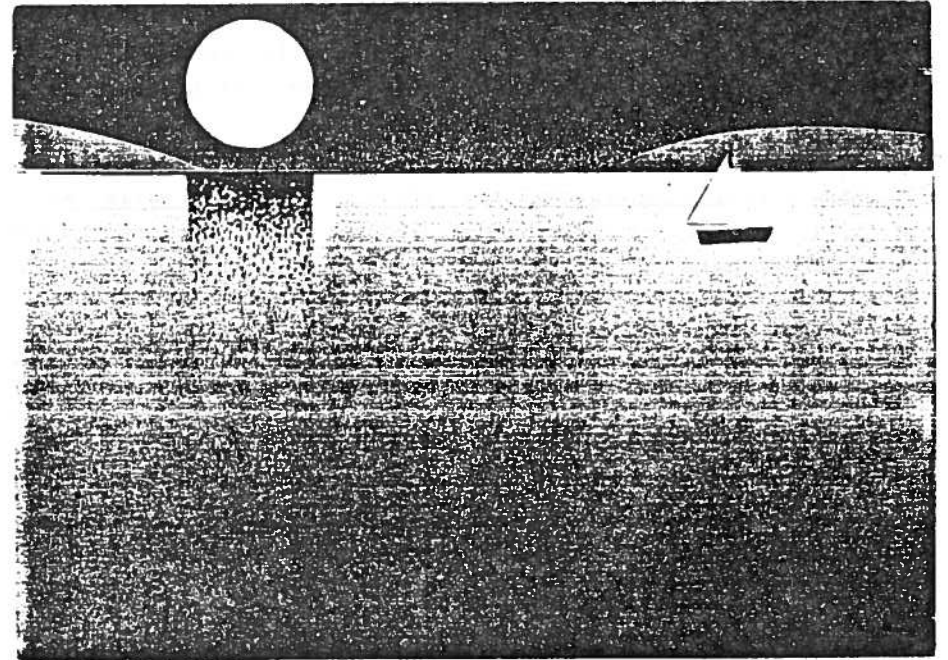

ÄRSYK E

2/90

Montaa psykologian opiskelijaa on varmaan tässä vuosien kuluessa askarruttanut yhteisen sosiaalisen toiminnan (psykologian opiskelijoiden keskuudessa tapahtuvan!) vähyys/puute. Ihmiset eivät edes omalta vuosikurssiltaan tunne toisiaan. Juuri psykologian opiskelijoihinhan voisi liittää aktiivisen sosiaalisen toiminnan odotuksen. Onkohan tämä toimisen puute vain Jyväskylän oire? Miksipäs ei järjestettäisi jokin yhteinen matka tai puuhasteltaisi jotain muuta kivaa yhdessä. Onko sitä välttämätöntä uhrata kaikki aikansa opiskeluun. Eikös vapaa-aika voisi tarjota virikkeellistä vastapainoa pakertamiselle. Pikkujouluissakin ihmiset istuvat omissa pienissä porukoissaan. Uusia kontakteja ei rakennella. Psykologian laitos kaipaisi vapaa-ajan toimintaa, joka olisi ajan hengessä mukana. Tieto pitäisi laittaa kiertämään. Mini-gallup sosiaalisesta toiminnasta voisi olla paikallaan. Rehellisesti ajatellen, ottaako ihmisiä päähän tämä jatkuva nyssötys? Onhan opiskeluaikakin elämää!

Ärsyke on Stimulus ry:n sitoutumaton ja riippumaton äänenkannattaja.

Toimituskuntaa:

Lehdestä vastaava: Marja-Leena Haavisto

Juttujen tekoon osallistuneet: Pekka Räsänen Markku Penttonen

Tuula Silvonen Piia Silvennoinen Marja Dantchev Kari Laine

Mikko Aro Juha Nevalainen ja muutamat muut avuliaat henkilöt

Kiitoksia teille, muuten tämäkin lehti olisi jäänyt syntymättä.

Ja vähällä se olikin, ettei niin käynyt.

PÄÄKIRJOITUS

Tämä lehti pelastaa kevääsi. Näin ainakin toivomme. Poikkiteellisyys on in ja niinpä mekin päätimme toteuttaa sitä ruohonjuuritasaolla. Laitosten yhteistyö keskenään ja toisten välillä ei näytä toteutuvan. Me opiskelijat sentään yritämme. Meillä ei vielä ole koulukuntaeroja ja lainakin on kaikille sama. Siis samassa veneessä ollaan.

Psykologeja ja yhteiskuntatieteilijöitä tarvitaan...

Me tarvitsemme asiantuntevaa opetusta ja innostavia opettajia...

Me tarvitsemme opintoviikkoja...

Mä en jaksa kirjoittaa ja jauhaa samaa paskaa...

Onneksi tulee vappu ja opiskelijakin voi rentoutua...

Onneksi ilmestyy tämäkin lehti ja Mattilanleimen jengi tietää missä mennään ja mistä puhutaan opiskelijoiden keskuudessa...

Enää ei kuiskutella toisten takana vaan puhutaan suoraan...

terv. Piia Silvennoinen

co-editor

Kevät tulee ja narsistit kukki, kaikki kukathan saavat kukkia. Tentit painaa ja aurinko paistaa. Mitä vielä voisi odottaa? Kesätöitä, siinä se maaginen sana. Kaikki hajaantuvat tahoilleen ja työelämään tutustautuminen jatkuu jälleen. Moni vakuuttuu kesän aikana opiskelualansa soveltuvuudesta hiki hatusta pakertessaan raksalla tai sairaalassa. Raha ratkaisee kesätöissä, mutta miten käy tulevassa työpaikassa? Määrääkö psykologin työpaikankin parhaiten tarjoava testaus- yms. firma? Kesä näyttää hieman suuntaa, onko tämä se juuri minulle tai sinulle soveltuva ala vai ratkaiseeko raha sittenkin. Mutta mitäs suotta vielä huolehtimaan, kun aurinkokin paistaa.

terv. Marja-Leena Haavisto

lehdestä vastaava

25.2.1990

Ärsykkeen vastaavalle päätoimittajalle

Pyydän kohteliaimmin, että julkaisisitte vastineeni Ärsykkeessä (1/90) olleeseen järjestyttävään uutiseen, jonka päähenkilönä minulla oli kunnia olla.

Uutisen mukaan tärkeässä asemassani tila- ja talousasioita hoitavan assistenttina olin ryöstänyt opiskelijoiden miljoonien markkojen arvoiset mikrot. Lisäksi olin loukannut Stimuluksen puheenjohtajaa vaatimalla häntä palauttamaan Stimuluksen entisen toimiston avaimen. Uutisessa oli lisäksi korostettu eräitä myönteisimpiä puolia: empaattisuuttani ja joustavuuttani.

Opiskelijoiden mikroluokan kohdalla onkin tapahtunut selvä ryöstö. Laitoksemme on anonut kolmen vuoden ajan yhteiskuntatieteellisesti tiedekunnaita määrärahoja opiskelijoiden mikroluokan perustamista varten. Tiedekunta on kuitenkin jättänyt myöntämättä laitoksellemme oikeutetusti kuuluvat varat. Muutenkin laitoksemme on saanut niukasti määrärahoja, joten kaikki henkilökuntaamme kuuluivat eivät voi vieläkään nauttia mikron käytön ihanuudesta.

Mielestäni on mukavaa, että Stimuluksen käyttöön on kuitenkin eksynyt yksi mikro, jonka avulla viimeisin Ärsyke on painettu oikean gutenbergilläisen perinteen mukaisesti.

Stimulus vaihtoi Stimuluksen nykyisen ja entisen puheenjohtajan ja minun käymien neuvotteijujen jälkeen toimistonsa huoneesta 333 huoneeseen 124. Uutisenne mukaan näin tyhjäksi jääneestä huoneesta 333 ei omavaltaisuuteni vuoksi tehty opiskelijoiden mikroluokkaa. Huonetta ei todellakaan ole muutettu mikroluokaksi, koska henkilökunnan kokouksissa opiskelijoiden mikroluokaksi oli alustavasti kaavailtu huonetta 332. Tietokoneisiin liittyvissä asioissa yhdeilläkin numerolla on suuri merkitys. Huone 332 on edelleen henkilötilana, koska laitoksemme tilavajaus on 13 henkilö- ja ryhmätyöhuonetta. Tämä vaatimus johtuu siitä, että Psykologian laitokselle alunperin tarkoitetuissa tiloissa toimii Filosofian laitos. Koska yliopisto ei vieläkään ole osoittanut Filosofian laitokselle uusia tiloja, en rohkene väittää, että filosofit olisivat ryöstäneet tilojamme.

Mielestäni ei ole kovin hämmästyttävää sekään, että Stimuluksen toimistona aiemmin ollut huone muutettiin ryhmähuoneeksi, koska Stimulus muutti aiemmin pienryhmätilana käytettyyn huoneeseen 124. Luonnollisestikin asioitaan pohtimaan kokoontuvat laitoksen opettajat ja tutkijat muodostavat samanlaisen pienryhmän kuin

esim. tutkimuskurssia vetävä assistentti ja opiskelijat, joten henkilökuntakin voi käyttää tätä huonetta neuvotteluissaan.

Uutisessanne ihmeteltiin sitä, että olin pyytänyt Stimuluksen puheenjohtajaa luovuttamaan entisen toimiston avaimen vaihtimestarille. Tämän tein siksi, että laitoksessamme on tapana luovuttaa avaimen, kun ei enää työskentele huoneessa. Käsitteäkseni Stimulus toimii nyt huoneessa 124, eikä siten enää tarvitse huoneen 333 avainta.

Viimeisen kuukauden aikana laitoksemme väki on vaihtanut työhuonetta keskenään, koska on katsottu hyödylliseksi, että samalla alalla työskentelevät majoittuvat toistensa lähelsyyteen. Tässä yhteydessä avaimia on vaihdettu runsaasti ja siten avainasia on ollut keskustelun kohteena. En järjestänyt Stimulukselle uutta avainta muuttoa seuraavana päivänä, koska halusin, että kaikista avaimiin liittyvistä asioista keskustellaan perustellisesti henkilökunnan keskuudessa ennen kuin tilaan Stimuluksen uuteen toimistoon 400 mk maksavan lukonvaihdon.

Lehtenne artikkelin ilmestymisen jälkeen Stimuluksen lähetystö on keskustellut avainasiasta Isto Ruoppilan ja Lea Puikkisen kanssa. Puikkisen tulokunnan mukaan opiskelijoiden saavuttamaa etuisuutta ei voi ottaa pois. Tämän jälkeen tilasin Stimuluksen toimistoon uuden lukon, jonka avaimella voi avata myös ulko-oven.

Nyt Stimulus voi pitää viikottaiset hallituksen kokoukset toimistossaan ja palvelia jäseniään arkisin ulko-ovien sulkemisen jälkeen ja viikonloppuisin. Lisäksi stimuluslaisten oieskelu laitoksessa sen ollessa muutoin tyhjänä saattaa vaikeuttaa ulkopuolisten mahdollisuutta ryöstää laitoksen miljoonien arvoisia laitteistoja.

Ystävällisesti

Markku Penttinen

Psykologian assistenttuurista virkavapaalla oleva virkaa tekevä Suomen Akatemian tutkimusassistentti

Kommentteja 25.2.1990 jätetystä vastineesta

EMPATIAA JA JOUSTAVUUTTA

Koska tutkimusassistentti Markku Penttosen vastine lehdessä 1/90 olleeseen uutiseen oli osoitettu minulle, katson, että olen velvoitettu siihen vastaamaan.

Mielestäni Markku Penttosen reaktio uutiseen kirjoittamalla lehteen on kunnioitettava. Pyrkimyksellemme saada lehden palstoille keskustelua ajankohtaista aiheista on saanut -ehkei tyylikkään- mutta kuitenkin alun, jossa on mukana sekä tunnetta että informatiivisia aineksia. Toivon, ettei keskustelu tyrehtyisi tähän, vaan laajenisi ja saisi uusia sisältöjä.

Oireellista mielestäni on kuitenkin se, että Penttonen kokee tilanteen opiskelijoiden ja henkilökunnan välisenä taisteluna. Paras tapa lähestyä asiaa on mielestäni etsiä ratkaisuja, jotka hyödyntäisivät sekä henkilökuntaa että opiskelijoita yhtä aikaa. Esimerkiksi mikrojen sijoittaminen henkilökunnan huoneisiin ei paranna opiskelijoiden mahdollisuuksia entistä tehokkaammin tehdä kirjallisia töitään. Sen sijaan mikrojen sijoittaminen yhteiskäytössä olevaan luokkaan mahdollistaisi sekä henkilökunnalle että opiskelijoille mikrojen käytön. Käyttö olisi helppo organisoida varauslistojen avulla.

Mielisairaalamaa-ilmassa se, jolla on avaimet, on myös halitsija. Samanlaista symbolista kiistaa lienee käyty Stimuluksen puheenjohtajalla olevasta avaimesta. Penttonen ei mielestäni -vaikka psykologi onkin- näy ymmärtävän, että tutkimustoiminnan lisäksi myös tutkijoiden uusintaminen opiskelijoista on yliopiston keskeinen tehtävä. Jotta tämä tehtävä onnistuisi hyvin, on mielestäni tärkeää, että henkilökunnan asenne opiskelijoihin olisi luottamusta ja yhteistyötä korostava. Ilman näitä saattavat opiskelijat ja henkilökunta ajautua turhalle törmäyskurssille. Opiskelu- ja tutkimustoiminnan kehittämien vaativat kaikkien osapuolten panosta.

Penttosen kommentti avaimesta 'opiskelijoiden saavuttamana etuutena' on siis pahemmanlaatuinen virhe: kyse on symbolisesta luottamuksen osoituksesta ja pyrkimyksestä vaalia hyvän yhteistyön henkeä.

Henkilökunnan tilanpuute on opiskelijoiden tiedossa. Tästä syystä huoneiden uusjaon yhteydessä tapahtunut Stimuluksen huoneen siirtyminen kolmannesta kerroksesta ensimmäiseen on ymmärrettävä ja hyväksyttävä. Mielstäni uusi paikka on jopa selvästi parempi kuin entinen opiskelijoiden kannalta keskeisemmän sijaintinsa vuoksi.

On myös muistettava, ettei opiskelijoiden ainejärjestöllä oleva huone ole mikään itsestäänselvyys. Henkilökuntaa tulee kiittää siitä, että he ovat katsoneet sellaisen olemassaolon ja säilyttämisen arvokkaaksi. Siksi sen aktiivista käyttöä opiskelijoiden ja henkilökunnan välisen yhteistyön 'linnakkeena' tulisi jatkossa korostaa esimerkiksi kituliaasti toimineilla yhteisillä kahvihetkillä. Uskon, että tutkimusassistentti Penttonen virkavapaastaan huolimatta on edelleen toivottu vieras myös näihin tilaisuuksiin.

Sivuhuomautuksenomaisesti haluaisin huomauttaa vielä, että Ärsyke -1|90 on tosiaankin tehty Laserilla. Valitettavasti tämä Laser ei ole laitoksen printteri, vaan vaimoni halpa 'Laser'-merkinen sähkökirjoituskone. Vain muutamassa jutussa ja otsikossa on käytetty hyväksi laskentakeskuksen tai laitoksen mikroja ulkoasua kohentamassa. Mutta ideana Penttosen esittämä ajatus on erinomainen vaihtoehtona uusi: toivottavasti jatkossa olisi mahdollista päästä tekemään laitoksen laitteilla entistä luettavampaa ja tyyllillisesti nautittavampaa lehteä. Toivon henkilökunnan suunnaltakin aloitteita: teillähän se kokemus on!

Penttonen nosti esiin myönteiset puolensa ja halusi selvittää tilannetta. Nämä voisivatkin toimia opiskelijoiden ja henkilökunnan välisen suhteiden ohjenuorina: empatiaa ja joustavuutta.

Pekka Räsänen
emeritus päätoimittaja
Ärsyke-lehti

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON KANSAINVÄLISEN VALIOKUNNAN PUHEENJOHTAJA
1990-.... TUULA SILVONEN
Chairman of the subcommittee of the international affairs

Tuula on eksynyt Jyväskylän yliopistoon eteläisestä Espoosta syksyllä 1988. Pääaineenaan hän opiskelee sosiologiaa. Ja tällä hetkellä hän on matkalla maineeseen...!!!

Haastattelijana Marja-Leena ja Tuula haastateltavana

Marja-Leena: Kuvailisitko hieman itseäsi?

Tuula: Olen päättäväinen puhelimesta.

M-L: (Tiedän kokemuksesta!) Voisitko kuvailla hieman tarkemmin itseäsi?

T: Liian vaikea kysymys...

M-L: Kauanko olet toiminut KV-valiokunnassa?

T: Aloitin KV-valiokunnassa heti opiskelujen aloittamisen jälkeen syksyllä 1988. Puheenjohtajaksi suostuin pitkän empimisen jälkeen.

M-L: Mikä sinua erityisesti kiinnosti KV-asioissa?

T: Ennen KV-valiokunnan toiminta on ollut lähinnä solidaarisuustyötä (kummilapsitoimintaa jne.). Minua kiinnostaa erityisesti KV-opiskelijavaihto ja näen tärkeänä sen, että Jyväskylässä on opiskelijavaihtoon lähdetty reippaasti mukaan.

M-L: Positiivisia kokemuksia KV-valiokunnan toiminnassa?

T: Alkukeväästä järjestimme saunaillan ainejärjestöjen puheenjohtajille. Tilaisuus onnistui erinomaisesti. Huipputapahtuma itselleni oli ANC-opiskelijastipendiaattien kanssa järjestetty matka Nelson Mandela-gaalailtaan Tukholman Globenille. Nelson Mandela-bileet Ilokivessä oli myös onnistunut tapahtuma.

M-L: Toivomuksia KV-valiokunnan toimintaan?

T: KV-valiokuntaan toivoisin lisää jäseniä. Haluan ajaa valiokuntaan opiskelijakeskeisempää linjaa. Vaikka KV-asiat ovat nykyisin IN, kuitenkin ihmiset eivät ole aktiivisesti mukana toiminnassa. Tulkaahan tutustumaan toimintaan.

M-L: Entäs tulevaisuuden suunnitelmat?

T: Alkuseksyksi on suunniteltu Kent-tiedotustilaisuutta, jossa Kentissä olleet opiskelijat kertovat kokemuksistaan ja sinne haluavat voivat tulla kuuntelemaan ja kyselemään.

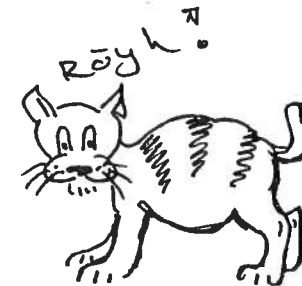
Yksityiselämästään Tuula ei liikoja paljastuksia raotellut, vaikka kovasti olisin halunnut uteliaisuuttani tyydyttää. Tuula vaikuttaa aikuiselta naiselta, joka tietää mitä tahtoo ja tekee myös minkä tahtoo! Tuulan tuntomerkeksi voisi kertoa psykedeeliset sukkahousut ja minihameen (PS: ainutlaatuinen sukkiskokoelma). Matkusteleminen on myös Tuulan intohimo (vain sekö?). Tsemppiä vaan loppukeväälle KV-valiokunnassa!

KARVINEN

KAIKKIEN PSYKOLOGIEN YSTÄVÄ

Karvisen vatsa on kasvanut ylettömän pääsiäissyöpöttelyn jälkeen (paljon meni pashaa, minttulammasta, paahtovanukasta jne.) Yhdessä kriittisessä vaiheessa sankarimme oli Jyväskylän keskussairaalassa teho-osastolla liiallisen navan venymisen vuoksi. Vieroituskuuri sisälsi myös poisehdollistumisterapiaa, jonka toteuttivat kissan uskolliset psykologian ammattiauttajat. Eritoten Toskala seurasi kiinnostuneena kissan sosiaalisen oppimisen edistymistä ja Korhonen mittasi ko. muutosprosessin fysiologisella pätevyydellään laitoksellamme. Hoidon jälkeen karvinen lupautui pitämään vierailuluennon hamaassa tulevaisuudessa ja osallistumaan pienryhmätyöskentelyyn Marja-Terttu Kuparisen erikoispyynnöstä.

Ma D 1304

NARSISMIA NARSISTIN EHDOILLA

ONE THING YOU CAN'T HIDE WHEN YOU'RE CRIPPLED INSIDE? Menevän city-ihmisen elämämpiiri on ääretön. Hän tietää olevansa omnipotentisti täydellinen ja kaikkivoipainen. Hänellä on kontrolli juuri sinuun tai minuun. Hän ei ymmärrä, jos sinä voit pahoin. Elämähän näyttää valoisalta. Sisimmästä ei kuitenkaan löydy mitään alttiiksi laitettavaa.

Sinä olet väline hänelle tänään, unohdettu esine huomenna. That's life, sanoo hän, jos tapaat hänet jälleen ja pyytää sinut sight-seeingille. Hänellä on suhteita julkimoihin ja hän kertoo päämääristään. Kotiovilasi hän pyytää sinut huomenna päivällisille, olet kuulema sopivan edustava.

Hänellä on ihmisiä ympärillään, mutta kuitenkaan hän ei todella pysty luomaan kontakteja keneenkään. Kukaan ei tunne hänen sisimpäänsä. Hän on näkyvillä, kaikki on organisoitavissa, elämä jatkuu... Hän ei koskaan saa kosketusta ulkomaailmaan. Hillittynä, hallittuna, sopimuksia näennäisesti solmivana hän pyyhältää eteenpäin. Hän rakastaa toimivia ihmisiä. Eihän elämällä muuten olisi tarkoitusta. Iltalla hiljaisena hetkenä hän kääpertyy itseensä ihmetellen omaa tehokkuuttaan ja kaikkivoipaisuuttaan. Tyhjiys iskee pieneksi välähtäväksi hetkeksi, poistuen saman tien. Ystävä on niin lähellä, mutta kuitenkin niin kaukana. Huomenna olen jälleen tehokas...

M-L

IHMISYYDEN RAUNIOILLA

Istun ihmisyyden raunioilla ja mietin
kuka olen ja minne olen matkalla

Älä koske minuun, sillä en siedä kosketusta
Älä katso silmiini, sillä pelkään paljastaa sisimpääni
Älä väitä, että toinen ihminen olisi ystäväni,
vain varjot ovat ystäviäni
Älä sano, että inhimillisyyttä olisi, se on vain
muisto esihistorilliselta ajalta

Kuka on tämä ihminen?
Katso häntä silmiin. Hän on nyky-yhteiskunnan
tuote, 1990-luvun ihminen

Istun ihmisyyden raunioilla ja mietin
minne olemme menossa ja huudan: " Kosketa häntä,
katso häntä silmiin,
ole hänen ystävänsä!"

Sillä ensin torni luhistuu, muuttuen sitten
raunioksi ja vähitellen tomuksi, jonka tuuli
kuljettaa pois. Emmehän me halua ihmiselle
niin käyvän, emmehän?

P.S

KEVÄÄN KUUMIMPIA JUORUJA:

Vappu tulee, oletko valmis?

- - -

Onko Lea Pulkkisella edelleen se vanha koira vai ulkoiluttaako
hän jo uutta hurttaa?
Huom! Eläinsuojelulain mukaan raihnaista koira ei saa rasittaa.

- - -

Laitosten käytävillä huhuillaan, että psykologian ja sosiologian
laitoksilta on valittu molemmilta yksi opiskelija Kentin yli-
opistoon ensi lukuvuodeksi. YKP:n laitokselta on valittu yksi
opiskelija Edinburgiin kolmeksi kuukaudeksi.

- - -

Miksi sosiologian ja YKP:n opiskelijoilla ei ole vielääkään omaa
ainejärjestön huonetta? Heidät sullotaan pieneen varastokammioon.
Suokaa tilaa heillekin, ettei ahdistus iske!

- - -

Missä viipyvät ne jokakevälliset työpaikkaromanssit? Eikö laitosten
välistä yhteistyötä voisi viritellä tälläkin tasolla?!

NEUROPSYKOLOGISEN TUTKIMUSMAAILMAN HUIPULTA:
HENKILÖKUVA SEIJA ÄYSTÖSTÄ

Seija Äystö on ollut laitoksellamme ehkä monille opiskelijoille tuntemattomana pysynyt henkilö. Ainoastaan psykologian peruskursilla olemme voineet saada häivähdyksen todella korkeatasoisiin kansainvälisiin tutkimustuloksiin ja tietoihin. Kuultuani huhuja, että Seija on jättämässä laitoksemme, päätin ottaa vihdoinkin selvää miten hän on neuropsykologian pariin päätynyt ja missä kaikessa tutkimuksessa yms. hän on tällä hetkellä mukana.

Neuropsykologian alueelle hän omien sanojensa mukaan ajautui sattumalta. Seija aloitti yliopisto-opiskelunsa kasvatustieteen parissa Eräänä kesänä hän sitten suoritti psykologian peruskurssin ja psykologiasta kiinnostuneena pyrki pääaine opiskelijaksi ja pääsi ensi yrittämällä sisälle.

Laitoksella Seija suoritti Carl Hagforsin ohjaamana Tapani Korhosen ja Ritva Hännisen kanssa alkeellisia kissakokeita. Kokeista innostuneena Seijalle virisi kiinnostus soveltaa tietoutta ihmisiin. Kesällä 1971 Seija osallistui puolalaisen professori Marius Maruzevkin pitämälle neuropsykologisen kuntoutuksen kurssille. Kurssilla Seija tapasi Helsingiläisiä neuropsykologeja mm. Anna-Riitta Putkosen ja hänen kanssaan keskusteltuaan Seijalle avautui mahdollisuus harjoitteluun HYKS:ssä volunteeeri-assistenttina (ilman palkkaa!).

Kaksi viikkoa työskenneltyään Seija yleni amanuenssiksi ja sai jo työstään palkkaakin. HYKS:ssä Seija sai kliinistä ja käytännön kokemusta puolesta vuodessa niin paljon ettei hän koskaan sen jälkeen omien sanojensa mukaan ole oppinut niin paljoa näin lyhyessä ajassa. Seija oppi testaamaan afaattikkoja ja psyykkisiä tapauksia. Hän tapasi Helsingissä prof. Maruzevskin uudestaan, ja kiinnostui todella neuropsykologian alueesta ensimmäisten afaattisten tapausten määrittäytksien onnistuttua todella nappiin.

Käytännön soveltamisvaiheen jälkeen Seija palasi Jyväskylään kirjoittamaan pro gradu-työnsä loppuun. Tämän jälkeen hän työskenteli laitoksella tuntiopettajana ja työajan jälkeen (klo 16:n jälkeen) hän työskenteli puolipäiväisenä psykologina keskussairaalan foniatrian poliklinikalla. Siellä hän yhdessä prof. Sonnisen kanssa tutki kaikki Keski-Suomen afaattiset potilaat. Tätä kautta Seija keräsi aineistoa liseniaattityötä ja osin väitöskirjaansa varten, vaikkakin silloin tarkoitusta tiedostamatta.

Seija on ^{toiminut} Suomessa mm. Keski-Suomen afasia-seuran perustajajäsenenä, Pohjois-Karjalan keskussairaalan neuropsykologisena asiantuntijana kuntoutuksessa ja kehittämisessä, Joensuulaisessa muistitutkimuksessa ja lukuisissa muissa tehtävissä. Laitoksellamme Seija toimii assistenttina ja toteaa yliopiston antaneen hyvät mahdollisuudet tutkimustyöhön (12 h/viikko) opetustyön ohella.

Tieteen tekeminen on Seijan mukaan sosiaalista vuorovaikutusta. Yksin ei millään alalla voi edetä, ja yliopisto on tarjonnut tukeaa antavan ilmapiirin työn tekemiseen. Tällä hetkellä Seija haluaa luovuttaa virkansa nuorien ja lahjakkaiden opiskelijoiden haettavaksi. Itse hän on lähdössä Keski-Suomen erityishuoltopiiriin kehrittelemään kehitysvammaisten kuntoutusmenetelmiä. Siteet yliopistoon hän aikoo säilyttää uudesta tukikohdastaan huolimatta vahvoina.

Tutkimustyöstä

Seijan tutkimusyhteistyöstä harvat tietävät, kuinka laajaa ja kansainvälistä yhteistyötä hän harjoittaa. Tällä hetkellä hän on mukana kolmessa kansainvälisessä ja yhdessä yhteispohjoismaisessa tutkimusprojektissa. Varsinkin Kanadassa Seijan tietotasosta ollaan kiinnostuneita siinä määrin, että hänet on kutsuttu mukaan useaan tutkimustyöhön.

Väitöskirjassaan (1987) Seija yhdisti Lurian neuropsykologisen kolmen yksikön mallin ja informaation-prosessointiteorian, jonka pohjalta muodostetaan täysin uutta näkemystä esimerkiksi kehitysvammaisten (ja terveiden) KOulutukseen, kuntoutukseen ja tietojen käsittelyyn. Samanlaista teoriapohjaa kehitellyt Edmontonilaisen University of Albertan kasvatustieteiden professori Das kutsui Seijan heti väitöskirjan julkaisemisen jälkeen työskentelmään Kanadaan vieraillevana professorina. Prof. Das on kehitellyt prototyypin kuntoutusmetodista, joka perustuu samaan malliin kuin Seijan näkemys asioista. Seijalta prof. Das saa neuropsykologista näkemystä aivovaurioisista.

Uusiin menetelmiin kerätään Suomesta normitietoja. Tietoja pyritään soveltamaan aivovaurioisilla ja siitä edelleen pyritään kehittelemään heille erityisiä kuntoutusmenetelmiä. Kesällä prof. Das pitää erityiskurssin "cognitive interventions in special education" Lahden täydennyskoulutuskeskuksessa. Samalla tutkitaan uuden testin ominaisuuksia Jyväskylässä ja Lahdessa. Seijan mielestä hyvillä tes-

timenetemillä pitää olla taustalla vahva teoreettinen pohja, jolle menetelmät rakentuvat. Teoriaa pitää pystyä soveltamaan käytäntöön ja päinvastoin.

Toisena tutkimusprojektina Seija osallistuu kulttuuriseen Kanadan ja Suomen lahjakkaiden naisten vertailututkimukseen. Kanadassa projektia vetää professori Carolyn Yowchuk. Suomen osallistuminen vertailuun selittyy naisten tasa-arvon toteutumisen edelläkäymisen perusteella Euroopassa.

Kolmanneksi Seija toimii prof. Das'in kanssa tulevaisuudessa uusien kuntoutusmenetelmien kehittämisessä tulevalla työpaikallaan. Tällöin Seijalle avautuu mahdollisuudet myös soveltaa tietoaan käytännössä ja myös nähdä työnsä seuraamukset heti.

Neljänneksi Seija osallistuu yhteisphojoismaiseen vanhusten toimintakykytutkimukseen, joka onkin osin tullut tutuksi cum laude apopaturin tutkimuskurssin kanssa painiskeleville (Seijan ryhmässä oleville). Tutkimusta johtaa prof. Eino Heikkinen Jyväskylästä. Seija on ollut mukana neuropsykologisessa ja psykometrisen testauksen osuudessa. Suomesta on aineistona mukana Jyväskyläläisiä 75-vuotiaita vanhuksia. Tanska on ollut tutkimuksessa alusta lähtien ja nyt on myös Ruotsi tulossa mukaan tutkimukseen.

Tutkimusprojekteissa Seija on pystynyt osoittamaan kykyjensä rajoja ja kehittymään koko ajan eteenpäin. Kanadalainen tuki on Seijalle merkinnyt erittäin paljon. Tällä hetkellä hän uskookin, että neuropsykologian alueelta hän ei enää Suomesta paljon uutta oppia saa. Seija osallistuukin vuosittain maailman neuropsykologien kokouksiin ja pyrkii mahdollisuuksien mukaan olemaan uusimman tiedon tasalla. Neuropsykologiaa Seija pitää laajana alueena, joka kattaa ihmisen elämänsäkaaren tutkimuksen. Neuropsykologisen otteen hän näkee voimistuvan, koska tietoa voidaan suoraan soveltaa käytäntöön uusien laadullisten menetelmien avulla.

Suomen neuropsykologian taso on maailmanlaajuisesti yllättävän korkea. Suomessa neuropsykologian asiantuntijoita on toista sataa, kun taas muissa pohjoismaissa on vain muutamia huippuja per maa. Etu-
asemana muuhun maailmaan nähden Seija näkee Suomen sijoittumisen idän ja lännen väliin. Täällä pystytään opaksumaan ja hyväksymään itäisiä ja läntisiä vaikutteita ja niistä kyetään kehittelemään jostain sellaista, mikä on meille omaa ja ainutlaatuista.

Seija tuntee, että hänellä neuropsykologinen tieto on hallussaan. Hänellä on ollut uskallusta ja uteliasta mieltä lähteä mukaan moneen

uuteen ja tuntemattomaan asiaan. Nyt kognitiivisen psykologian paradigma muuttuu ja siellä otetaan myös huomioon informaation-prosessointimallit. Reunaehdot neuropsykologiassa pitää ottaa myös huomioon. Geneettisiä aivojen rakennetekijöitä ei voida ohittaa vaurioiden kuntoutuksen suunnitteluissa. Tiede kulkee koko ajan eteenpäin. Vuonna 2000 ovat luultavasti uudet paradigmat, mutta luultavasti Seija on yhä mukana tieteen tekemisen ja neuropsykologisen tiedon soveltamisen maailman kärkijoukossa. Paljon menestystä tulevassa työssäsi. Toivottavasti sinulle jää vielä joskus aikaa meidän opiskelijoiden opastamiseen.

AKAVAN OPISKELIJAVALTUUSKUNTA - MIKÄ SE ON ?

Akavan opiskelijavaltuuskunta eli AOVA perustettiin 1983 kehittämään akavalaista opiskelijatoimintaa, valmistelemaan ja tekemään esityksiä opiskelijoihin liittyvistä asioista, lisäämään Akavan jäsenjärjestöjen ja opiskelijajärjestöjen välistä yhteistyötä ja pitämään Akavaa tietoisena opiskelijoiden asemasta ja ongelmista. AOVA toimii Akavan hallituksen alaisena ja Akavan opiskelijasihteerillä - joka on AOVA:n sihteeri - on läsnäolo- ja puheoikeus Akavan hallituksessa. Tässä yhteydessä kannattaa mainita, että esim. Psykologiliitolla ei ole edustajaa Akavan hallituksessa.

AOVA:ssa on 20 jäsentä, jotka edustavat Akavan eri jäsenliittoja ja ovat opiskelijoita tai jäsenjärjestöjen opiskelijatoiminnasta vastaavia ihmisiä. AOVA:n alaisuudessa toimii työjaosto toimeenpanevana ja valmistelevana elimenä. Työjaosto on kiintiöity järjestöryhmittäin (terveydenhuolto, kauppa ja tekniikka, hallinto, opetus) ja suurimmilla liitoilla on oma kiintiönsä.

AOVAan kuuluvat siis liittojensa kautta kaikki akavalaisten liittojen opiskelijajäsenet. Vaikka toimintapiiri ja jäsenistökin on pitkälti yhtenevä SYL:n kanssa ei kysymys ole kilpailusta tai tavoitteiden ristiriidasta, vaan AOVA pyrkii toimimaan yhteistyössä SYL:n kanssa ja erityisesti niillä alueilla, jotka opiskelijajärjestöllä jäävät vähemmälle huomiolle ja ovat erityisesti ammattijärjestöllistä edunvalvontaa. Opiskelevien ihmisten asemaa voi ja täytyy yrittää ajaa eri vaikutuskanavia pitkin ja myös työmarkkinajärjestössä.

AOVA:n toiminnan painopisteessä ovat opintojensa loppuvaiheessa olevat ja vastavalmistuneet opiskelijat. Tämän mukaan tietysti määräytyvät myös alueet joihin halutaan vaikuttaa. Niitä ovat sosiaalipolitiikka - erityisesti asumis- ja opintotukiasiat- sekä tulopolitiikka. Järjestöpoliittisena tavoitteena on ollut vakiinnuttaa asema ja yhteydet suomalaisessa järjestökentässä ja tuoda Akavassa ja sen jäsenjärjestöissä esille opiskelevien ihmisten ongelmia. Pyrkimyksenä on ollut luoda myös suurempia vaikutuskanavia yhteiskuntaan ja sen päättäjiin.

AOVA:n mielestä opiskelun tulee kannattaa - terveisiä hallitukselle - ja opintotukijärjestelmää remontoitaessa on erityisesti huomioitava nuoren palkansaajan asema valmistumisen jälkeen eli on kiinnitettävä huomiota takaisinmaksujärjestelmään. Asuntopolitiikassa vuokra-asumisesta on tehtävä todellinen vaihtoehto ihmisille, eli tässä asiassa AOVA on ukkojärjestön kanssa eri linjoilla. Luonnollisesti AOVAa kiinnostaa myös koulutuspolitiikka, ja kansainvälisiä yhteyksiä pidetään ainakin naapurimme Ruotsin vastaavaan järjestöön.

AOVA:n toiminta on suhteellisen nuorta ja järjestöllisen aseman vakiintuminen vie aikansa. Kun jäsenistössä on väkeä kadeteista kirjastonhoitajiksi opiskeleviin sekä teekkareista ja kyltereistä sosiaalipolitiikan ja psykologian opiskelijoihin menisi fiksummaltakin väeltä aikaa yhteisten tavoitteiden hahmottamiseen. AOVA:n rooli on kuitenkin nousussa ja voimavarat kasvamassa toiminnan perinteiden syntyminen myötä. Olisi hyvä laajemmin miettiä millä tavoin esimerkiksi tulevat psykologit haluavat vaikuttaa omassa liitossaan ja Akavassa yleensä opiskelijoina. Opiskeluaikainen (pseudo)itsenäisyys ja (-)riippumattomuus työssäkäyvien ihmisten kesellä on tietyllä tavalla hedelmällinen ja helppo olotila, mutta opiskelijaidentiteetin on syytä vaihtua jossain vaiheessa ammatilliseen, vaikka se ikävältä tuntuisikin. Arki onkin sitten sitä karumpi - 80 000 mk velkaa, 8000 markkaa kuussa palkkaa, asunnonhankinta edessä ja rahaa olisi hyvä riittää myös muuhun elämiseen. Siinä tarvitaan hyviä neuvoja.

Lisää AOVAsta voivat kertoa Kari Laine ja Mikko Aro.

Olinpas tässä saksan kielikoekurssilla ja opin jotain uuttakin. Opettaja antoi meille ohjeiksi:
YMMÄRRÄ; ÄLÄ KÄÄNNÄ! Kiinnostus ratkaisee kaiken.
Tässä sanalista sellaisille, jotka eivät ole olleet vielä mukana:

Die Beobachtung = Peppusi on ahavoitunut
Die Körper = Kuka lie teorian kehittelijä
Das Becken = Potta
es lässt sich vermuten = Olisikohan vermuttia tarjolla?
Indifferenzpunkt der Skala = Intiaanipunkka katolla
Das Medium = ruots. Medicin, suom. Mattojenpesuaine
Die Diskussion = Tiskattaisko?
Die Aktivierungstheorie = Tien vieressä kasvaa hevonnierakoita
grösstenteils = Röyhtäys entententeelikamenten
beispielsweise = Beige pielus vedessä
grossverständnis = Kroppa kondiksessa

ASIANAJOTOIMISTO SILVENNOINEN & SILVONEN & KUMPPANIT

ratkaisee kaikki lailliset (ja laittomat) ongelmasi ammatitaidolla.

- * Psykologin peruspalvelut
- * Hiphop muuttopalvelu
- * Terveyskasvatusta
- * Vleiserikoisiasiantuntijana vihainen nuori nainen

Soita meille jo tänään!

Sytytän kynttilän

Sytytän kynttilän, sinulle ystäväni
Sytytän kynttilän, punaisen hehkuvan kynttilän
sellaisen jonka liekki lämmittää meitä
Sytytän kynttilän, estääkseni arjen harmauden

Sytytän kynttilän iltojen iloksi

Katso kuinka se loistaa, luoden valoa sitä
tarvitsevalle

Katso kuinka se hehkuu elinvoimaisena, vahvana
ja silti niin heikkona tuulelle

Katso sen sydäntä, kuinka se antaa kaikkensa,
elämänsä, saadessaan palaa

Sytytä kynttilä, ystäväni!

Tutki sitä ja ota opiksesi

Tutki sen liekkiä, kuinka vahva ja kaunis se on

Tutki sen sydäntä, kuinka se synnyttää liekin
kantaen ja luottaen siihen loppuun asti

Tutki sen kehoa, kuinka se sulaa ja paljastaa
sisimpänsä

Sytytä kynttilä - näet elämän pienoiskoossa.

23.4.90

Piia Silvennoinen